

етниченъ произходъ, езикъ и култура славяни, ще наричаме намѣсти прабългари).

Борбитъ надъ Дунава, въ които сж замѣсени имената на ранни народи, за владичество надъ Дунавскитѣ краища и Балканския Полуостровъ още въ II-я и III-я вѣкове, визиратъ и славянски борби и движения. Вторъ аргументъ може да се намѣри въ борбитѣ срѣщу Маркъ Аврелия (161—180), въ които сж взели участие заддунавски населения, които подъ разни имена се раздвигватъ дори до Елада (Pausanias, IX, 34). Движението на Готитѣ къмъ Полуострова, обнаружено съ побѣди надъ римлянитѣ отгоръ Дунава още въ срѣдата на III-я вѣкъ, повлича слѣдъ себе си това на славянитѣ. Впрочемъ, императорътъ Каръ, още въ края на тоя вѣкъ поселилъ въ Полуострова 200,000 „варвари“. Такова прѣселване е станало и въ 298 г. (прѣселване на „сармати“). Малко по-послѣ, Константинъ Велики заселилъ 300,000 „сармати“ въ Добруджа, Тракия, Македония и Италия. Съгласно Дриновъ отъ III-я до V-я вѣкъ славянитѣ на Полуострова сж живѣли като римски колонисти и чакъ въ V-я вѣкъ зачеватъ своитѣ самостоятелни походи срѣщу източната римска империя, съ цѣль да добиятъ за своя смѣтка нови мѣстожителства. При това, обаче, трѣба да не забравяме, че славянитѣ, като политически ученици на тевтони и тюрки, сж придружавали еднакво готи и „хуни“ съ оржие въ ржцѣ въ походитѣ имъ подъ Дунава още прѣди V-я вѣкъ.

Константинъ Велики, съ името на когото Балканскитѣ славяни сж доволно фамилиаризирани (прѣдания и сказания у насъ за „Царъ Костадинъ“), трѣзвенъ прѣдъ развоя на новитѣ потрѣси, и за по-спѣшно обуздаване на заддунавскитѣ нашествия, което обстоятелство говори, че истинското движение на народитѣ се насочва най-първо къмъ Балканския Полуостровъ, напуска окаяния Римъ и избира нова столица именно въ тоя Полуостровъ. (Тая столица е върху основа на древния Bizantium и се нарѣкла въ негова честь Constantino-polis. Полагането на тия основи, споредъ едни, е станало въ 330 г. Cp. Gibbon, op. cit., II, 141).

Славянитѣ, вѣчна опашка на историята, съ огледъ на движението си къмъ Балкана, колкото и да бѣха надвѣсени надъ него още въ първитѣ години на Христа, нахълтваха